

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 8/fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 7, 8 i 9 d'octubre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats.

Reiniciem el debat sobre l'orientació política general del Govern. Té la paraula la representant del Grup Parlamentari Mixt Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Generalment el debat de l'estat de la comunitat serveix per fer balanç de l'acció del Govern, l'objectiu és avaluar els resultats i corregir els errors que s'hagin pogut tenir. En aquesta ocasió però el debat se'ns presenta poc després d'unes eleccions autonòmiques de les que ha sorgit un nou Govern, aquest per tant, no és un debat normal. Coincidiria amb vostè Sr. President que és un poc sorprenent plantejar un debat de l'estat de la comunitat amb menys de cent dies o després del cent dies del seu funcionament, malgrat que hem de reconèixer que ja han aparegut una sèrie de qüestions que ens permetran fer-lo i parlar de les mateixes.

Dit això podem cercar altres coincidències a més de l'electoral, abans esmentada, que probablement tenen per a nosaltres molta més significació, podríem parlar que enguany celebrem el 25è aniversari de la Constitució i també el 20è aniversari del nostre Estatut d'Autonomia. És cert que el camí recorregut en la nostra consolidació del sistema democràtic i del nostre model d'Estat ha estat durant tot aquest temps molt intens i que no ha estat en absolut absent de dificultats, d'intents de regressió, de dubtes, de pors. És en aquest context que Unió Mallorquina sempre ha adquirit un compromís decidit amb la solució dels problemes de la nostra comunitat, un compromís que passa per l'exigència de la màxima col·laboració entre institucions, partits i persones. Ha estat precisament l'aprovació de la Llei de Consells que Unió Mallorquina considera el principal avanç de la passada legislatura i que suposa que en aquests moments estam en condicions de què cada una de les illes pugui assolir d'una forma decidida i sense cap entrebanc, que hi va haver en èpoques passades, el seu autogovern. He dit moltes vegades que el consell és el veritable govern de Mallorca i el mateix podem dir del de Menorca i d'Eivissa, després d'aquesta llei. Això no vol dir de cap manera i s'ha demostrat, que s'hagi trencat la comunitat, ho deien si se'n recorden els alarmistes la passada legislatura. A partir de la Llei de Consells, ben al contrari, allò que s'ha aconseguit és afavorir la col·laboració institucional entre Govern de la comunitat i les diferents illes per tal de solucionar els problemes de totes i cada una d'elles.

D'aquesta manera s'ha pogut tirar endavant un Pla territorial de Mallorca que està a punt de ser aprovat amb un ample consens, estic convençuda que el consens serà ample i que ho podria ser encara molt més si realment ens baséssim en el Pla territorial. El Pla territorial serà l'instrument que garantirà el correcte i equilibrat desenvolupament de Mallorca, permetent assolir un nivell de riquesa i de benestar que tots nosaltres

desitjam, conjugant allò que és tan important, el creixement econòmic i la qualitat de vida amb un màxim de respecte cap al medi ambient. També hem pogut dur a terme un Pla de residus que ha posat en ordre definitivament aquest tema, tractant d'evitar els abocadors, avançant en el tractament de residus, el reciclatge i aconseguint un parc de tecnologies ambientals que properament s'obrirà al públic i que és un referent dins tot Europa.

Aquesta ha de ser la legislatura que aportí un nou optimisme i confiança a la nostra societat. Entenem que ha de ser una legislatura que demostrí que un polític no és aquell que té un problema per a cada solució sinó que és aquell que té una solució per a cada un dels problemes. La legislatura de les solucions, com l'he anomenada reiteradament, és possible gràcies a què el consell s'ha convertit en l'interlocutor vàlid de la societat mallorquina davant altres administracions per tal de negociar i resoldre els problemes d'una manera àgil i eficaç. Així amb només cent dies de la constitució del nou Govern tenim enllestits els compromisos que ens han de permetre solucionar definitivament els problemes energètics de Mallorca, apostam no només per una alternativa, o gas o cable, sinó per ambdues, assegurant el subministrament energètic en tot moment i sense dependre, com fins ara, de la sort. Però no només és que cada estiu patíssim pel tema de les avaries del sistema elèctric, o que preocupi en el responsable de GESA que s'ofereixin aparells a baix preu perquè l'any que ve el consum es dispararà, sinó que també tenim problemes tan bàsics com el subministrament d'aigua. Idò també per a aquest tema tenim compromeses inversions necessàries en infraestructures hidràuliques que suposaran superar aquesta mancança, a més d'un esment molt especial a allò que és l'estalvi d'aigua, la millora de les xarxes i la millora del sistema de depuració i reutilització.

En aquest punt també hem de valorar i d'una manera molt positiva el protocol que hem signat el Govern de les Illes Balears i el Govern de Mallorca per a l'execució d'un Pla de carreteres. Un pla que permetrà, a la fi, comprometre a l'Estat en el seu finançament i que ha de servir per equilibrar el nostre territori, per connectar els eixos econòmics fonamentals de Mallorca i per unes comunicacions més dinàmiques i segures en benefici de tots els ciutadans. Aquest pla es concreta en l'establiment d'un eix, un eix clar, entre els dos ports comercials de Mallorca, Palma i Alcúdia. L'enllaç entre les tres ciutats més importants de Mallorca: Palma, Inca i Manacor i la solució definitiva als accessos a Palma amb un segon cinturó que distribuirà molt de trànsit que avui per avui només travessa Ciutat per anar a altres bandes, Universitat, polígons, aeroport. Tot això amb un consum mínim de territori perquè s'aprofita el traçat actual i amb uns criteris estètics respectuosos amb el nostre entorn, amb la nostra fisonomia, com poden ser les parets de pedres o com poden ser altres elements arquitectònics clàssics en aquesta illa. Sense oblidar, per fer aquests eixos importants, amb un xarxa secundària, continuarem eliminant punts negres, eixamplant allà on faci falta com hem fet durant aquests dos darrers anys, que en el de dir de moltíssima gent s'ha fet més en dos anys que en dues legislatures. No volem que qui comença a les 8 a fer feina s'hagi d'aixecar a les 6 del matí, creim que la qualitat de vida passa per poder dormir

un poc més o el que ha d'anar a la platja a Alcúdia s'hagi d'aixecar de matí o si s'aixeca de bona hora enlloc d'arribar a l'hora de prendre el bany arribi a l'hora de dinar.

No és necessari insistir, per altra banda, que el sector turístic és el més important a la nostra illa, crec que ja tots hem arribat a aquesta conclusió. I hem de tenir clar que ordenar el territori, que resoldre definitivament el tractament dels residus, que assegurar el subministrament elèctric i que s'asseguri que hi haurà aigua són una manera molt important d'ajudar a definir un model de qualitat, com és pot parlar de turisme de qualitat si et quedes sense llum, si no tens subministrament d'aigua, si no saps com resoldre els problemes del territori o si el tens totalment desordenat? Però no basta això, som conscients que s'ha de fer promoció turística, recerca de nous mercats, foment del turisme alternatiu, modernització de l'oferta, sempre cercant la desestacionalització i tenint en compte que el turisme es relaciona de forma molt directe amb molts altres sectors. Si volem ajudar el comerç, a la indústria o al sector primari, tots depenem directe o indirectament del turisme. Fomentar i aprofundir en aquestes relacions és un nou repte del nou Govern, sense perdre de vista que el turisme i el medi ambient han anat sempre molt lligats, protegint-se l'un amb l'altre, cercant sempre un entorn atractiu i acurat que serveixi de complement. No es pot dir que el Govern en aquests moments està entregat totalment al sector del turisme i dir que està abocat en encimentar-ho tot. Es pot dir una cosa o es pot dir l'altra, però les dues són incompatibles perquè quan està entregat a un sector no pot fer just allò que li és totalment contrari.

Hi ha altres temes i hem de trobar solucions per afrontar temes tan importants com són l'educació i com és la sanitat. Hem de trobar solucions per reformar el nostre sistema educatiu. Actualment i després de superar, amb molt d'esforç, unes transferències que varen ser injustes tenim una xarxa docent que encara no té suficients medis humans i materials. Encara no estem capacitats per donar resposta a allò que és un fenomen migratori, molt important en els darrers anys i a la lliure elecció de centre, un compromís que també té Unió Mallorca. La dotació de recursos en el nostre sistema educatiu ha de ser prioritari, sense excuses, ja que el futur de tots depèn d'això. Tampoc l'actual infraestructura sanitària de la nostra comunitat creim que sigui l'adient, creim que ens mereixem molt més d'allò que tenim en aquest moment, que és ben hora de definir la xarxa sanitària, que pugui ser moderna, sense vendre ni falsos fums, ni falses esperances.

Aquí m'agradaria explicar un poc una anècdota d'allò que era l'Hospital d'Inca, la veritat és que fa poc vàrem posar una primera pedra que era la segona primera pedra perquè ja me'n record que la campanya de l'any 99 em trobava amb el President del Parlament i actual batle d'Inca, en algunes ocasions i ell deia: "l'Hospital d'Inca ja és una realitat" i me'n record que li vaig dir "idò que li operin". La veritat és que han passat els anys, l'hospital no va ser aquesta realitat, no donarem culpes ni cercarem responsabilitats perquè crec que aquí del que es tracta és de trobar solucions i que no només hàgim posat la primera pedra, sinó que posem la darrera, que el puguem inaugurar i que també posem la primera i la segona d'allò que

serà el futur Hospital de Son Dureta. Crec que ara és el millor moment, tenim una oportunitat d'actuar en positiu i de corregir totes aquestes mancances que ha tengut la nostra sanitat pública. S'ha d'haver acabat amb la saturació dels hospitals i crec que és molt important acabar amb aquestes llargues llistes d'espera. Falten hospitals de qualitat que tinguin en compte el nombre real de possibles usuaris, aquest és el gran problema que tenim sempre i és que a l'hivern i a l'estiu no hi ha la mateixa gent i que nosaltres rebem molts de turistes cada any.

Sr. President, Unió Mallorca estarà al seu costat a l'hora d'aconseguir les millores sanitàries que demanda la nostra societat, com també ens agradaria arribar a un pacte per l'educació que tengués en compte la nostra realitat cultural, una assignatura pendent que també tenim en aquesta illa és la Llei de capitalitat de Palma. Palma ha de ser, entenem nosaltres, una ciutat oberta, dinàmica, una ciutat de tots i també d'aquells que la visiten. Una ciutat que rebí les necessàries compensacions pel pes de les infraestructures i dels serveis que ens ofereix a tots. Crec que el seu paper és molt important i hem de garantir entre tots que no pateixi les conseqüències negatives de ser precisament la capital de Mallorca. Com veu Sr. President hem volgut posar damunt la taula una sèrie de qüestions que crec que marcaran de bon segur el futur de Mallorca, que és també el futur de les Illes Balears. Respecte a elles podríem tancar els ulls i ignorar la seva existència i a la vegada negaríem les seves solucions o podem assumir un repte d'afrontar-les amb valentia, fermesa, amb esperit constructiu, exigint respostes efectives, a la vegada que oferim compromís i col·laboració. Nosaltres, com sempre, hem volgut optar per la segona opció perquè a pesar d'allò que es vulgui dir des d'òptiques totalment interessades les solucions que proposa i per a les que treballa Unió Mallorca no amaguen intencions desenvolupistes de creixement cap a l'infinit, tot el contrari. Es tracta de donar solucions a problemes existents ara, els déficits d'infraestructures i de serveis que patim, els patim des de fa molt de temps i nosaltres intentam cercar un equilibri entre donar solucions a aquests problemes, que en definitiva si se'ns hagués tractat amb justícia ja tendríem resolt.

Sempre hem defensat i per això hem rebut moltes crítiques fortes, que el futur de la nostra terra passa per la sostenibilitat del creixement, incloent el que quasi tothom oblida, el creixement demogràfic fruit dels fluxos migratoris. El temps, desgraciadament, ens està donant la raó, avui els problemes que puguem tenir en educació o en sanitat són el resultat d'haver-hi una població que va en augment molt creixent. Caure en la contradicció de no voler més consum de territori i a la vegada pensar que les Illes Balears no tenen un sostre poblacional és propi d'aquelles persones o d'aquells partits que encara no han posat ordre a les seves idees, però que s'estimen més criticar altres partits com Unió Mallorca abans de demostrar la seva coherència, en aquesta vida no es pot tenir tot, si creixem poblacionalment haurem de créixer en infraestructures.

Iniciava aquesta exposició fent referència a 25 anys de Constitució i 20 del nostre Estatut d'Autonomia, explicant com a pesar d'un llarg camí recorregut hi havia encara moltes qüestions per resoldre. Aquesta referència no ha estat un

recurs d'estil, de fet podem afirmar que moltes de les qüestions que he esmentat fins ara no serien avui un problema si al llarg dels anys els diferents governs centrals haguessin actuat amb lleialtat institucional o, em permetin granar cap a ca meva, si els diputats que de forma legítima representen la nostra comunitat en el Congrés no s'haguessin de supeditar totalment a allò que els diuen des de les seus de Madrid. Hi ha assumptes pendents d'una important rellevància i sobretot, per al futur desenvolupament d'aquestes Illes. Aquests assumptes pendents entronquen amb la representació efectiva dels nostres interessos davant les diferents administracions i amb la creació d'un marc d'estabilitat i de justícia amb les relacions entre les diferents institucions i és que a pesar dels anys transcorreguts des de la seva aprovació, hi ha assignatures que la Constitució encara no ha aprovat, com per exemple el fet insular.

Tan la Constitució espanyola en el seu article 38 com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears reconeixen aquest fet i d'aquest reconeixement en deriven unes conseqüències que són de gran importància, en matèria d'inversions i en matèria d'estructura institucional. Per això hem de mantenir l'aposta per desenvolupar la Llei de Règim Especial, el famós REB i la consolidació dels consells com a veritables ens autonòmics, responsables del govern de cada una de les illes. Aquest compromís no pot ser només de paraula sinó que s'ha de demostrar amb fets en la mesura de què no anam més enllà del que permet la Constitució. Creim que en aquest àmbit el Senat hauria d'arribar a ser allò que la Constitució defineix i també hem de cercar mecanismes per tenir veu davant les institucions europees, ara especialment en què s'ha de fer aquesta Constitució europea. Serà la nostra veu també davant les Corts espanyoles i davant les institucions europees perquè del contrari podríem perdre capacitat de defensar els nostres interessos. Avui les comunitats tenen transferides moltes competències i és important que tinguem veu també a Europa. A pesar que es digui que això excedeix del marc de la Constitució, jo crec que n'hi ha prou amb la seva lectura per veure que això no és així. Des d'Unió Mallorca, amb tota humilitat, recomanaríem a tots els que creuen que no hi ha possibilitat de modificar-la, que llegeixin els seus articles 167 i 168, perquè precisament parlen de reforma constitucional. I és que la reforma constitucional, sempre d'acord en criteris bàsics de democràcia i de legalitat, valgui la redundància és perfectament constitucional, al igual que ho és la reforma de l'Estatut d'Autonomia o de qualsevol altra cos normatiu.

Una part molt important d'aquest desequilibri històric que hem tingut i patit és motivat per la manca de recursos econòmics, que a la vegada és fruit de l'oblit de la nostra realitat demogràfica. Així una comunitat com la nostra, receptora de molts de fluxos de població i a la vegada una destinació turística de primer ordre mundial no rep, avui per avui, cap finançament coherent amb aquesta realitat i crec que això s'ha de tenir en compte i s'ha de defensar. Crec que hi ha un concepte que entre tots hem d'aconseguir que es tinguem en compte i és el de població flotant. Per això és obligat repetir la nostra voluntat de participar en les properes negociacions de finançament de la nostra comunitat en el marc de la LOFCA,

contemplant no tan sols la població de dret sinó també perquè per a nosaltres és molt important, la població de fet.

Unió Mallorca defensa també la unitat de la llengua catalana, és un tema que volem deixar molt clar. És una qüestió científicament totalment superada, sempre des del respecte per suposat a allò que són les diferents modalitats d'aquesta llengua, faltaria més. En aquesta línia i si així podem evitar debats estèrils ens referirem al mallorquí, el mallorquí és una llengua viva que a més conviu amb la llengua castellana. D'unes setmanes ençà s'ha obert un debat respecte la situació lingüística d'aquesta comunitat i a allò que se'n diu bilingüisme. Per a Unió Mallorca una societat bilingüe no és aquella allà on hi ha uns ciutadans que saben català i uns que saben castellà, que uns parlen en català, uns en castellà i no s'entenen, aquest no és el nostre model de bilingüisme. El model de bilingüisme d'Unió Mallorca és que tots els ciutadans de les Illes Balears sàpiguen parlar en les dues llengües que són oficials, català i en castellà, en mallorquí i en castellà. A partir d'aquest moment és quan un pot fer lliure ús del seu dret i parlar amb una o amb l'altra, entendre's i deixar-se entendre. Aquest és el bilingüisme que nosaltres aplaudim perquè creim que la nostra llengua no es mereix ambigüitats i ho hem volgut deixar ben clar.

I el camí necessari per afrontar aquest repte no passa per defensar la superioritat d'una llengua o per dir, amb plantejaments fatalistes, que una altra es mor perquè entre altres coses a allò que es mor no s'hi apunta ningú. Unió Mallorca aposta definitivament per fer un ús social del mallorquí, fer-ho en tots els àmbits i en tots els sectors i amb tota normalitat. I jo crec que tenim en aquests moments més instruments que mai per fer que la nostra llengua sigui atractiva, útil i en això estam i això és feina de tots. És entre tots que hem d'aconseguir que cada vegada sigui més valorada, especialment per a tots aquells que la coneixen i que encara no la utilitzen. Jo crec que la nostra llengua és un veritable vehicle de comunicació, ha d'estar a l'abast de tots i jo crec que això només ho aconseguirem si tots ens hi posam i és que en aquest punt els representants polítics tenim, en el meu entendre, un paper clau. L'activitat diària de les administracions ha de tenir en tot moment present aquesta responsabilitat, fugint totalment d'enfrontaments inútils, més propis de pobles ignorants que d'una societat amb una tan llarga història.

Ja per concloure perquè veig que m'estic passant del temps, encara que el President és considerat...

(Algunes rialles).

Voldria fer un esment a tres conceptes, territori, economia i cultura. Són els tres pilars essencials del model d'Unió Mallorca. Unió Mallorca vol per a aquesta terra que aquests tres pilars estiguin íntimament lligats perquè són els que defineixen el nostre concepte de nacionalisme, territori, economia i cultura. Un desenvolupament econòmic que sigui modern, que sigui sostenible reclamant tot allò i amb tota la força que amb justícia ens pertoca com a ciutadans d'aquestes Illes. Una defensa ferma del nostre territori, sabem que està limitat i limitat per un fet, som una illa i que aquest fet insular

que es reconeix a la Constitució i al nostre Estatut, encara no té un reconeixement real a l'hora de dotar-nos econòmicament. I una cultura, una cultura que ens defineix com a poble, que ha d'impregnar en tot moment cada una de les passes que fem cap al futur, hem de conèixer el passat perquè això ens permet entendre el present i projectar-nos cap a aquest futur que tots desitgem que sigui millor per a les nostres Illes perquè les Illes Balears no sorgiren, encara que hagi algú que s'ho pensi, enmig del mar i a partir del boom turístic dels anys 60, tenim una llarga tradició, una llengua pròpia, una història, uns costums i crec que és important que coneguem tots, els que hi som, els que vendran, els nouvinguts. La nostra existència i la nostra identitat jo crec que són anteriors i és ben hora que ho reivindicuem tots d'una manera forta i clara, que ho sapiguem i que ho defensem sense por.

Les Illes Balears són la terra de Ramon Llull, de Francesc de Borja Moll, de Llorenç Villalonga, de Mossèn Alcover de Josep Maria Llopart, també de persones que ocupen llocs a nivell de rànquing mundial en aquests moments com Miquel Barceló, és la terra de Guillem d'Efak i tants d'altres que podríem anomenar. Som una terra de campions esportius d'Espanya, d'Europa, del món. Tenim quantitat de fills il·lustres, de coses que realment ens poden fer que ens facin sentir orgullosos de qui som. I per damunt de tot això és la nostra terra, una terra lluitada i construïda pels nostres avantpassats, amb molt d'esforç i crec que és de justícia que la puguin heretar de la millor manera els nostres fills. Per això des d'Unió Mallorquina, amb el cap ben alt, defensam l'orgull del nostre poble i de la nostra identitat, deixant molt clar que no permetrem baix cap concepte que aquest orgull i la nostra identitat es puguin veure diluïts, amenaçats, que desaparegui per concepcions unitaristes que desitgen la desaparició de tot allò que és diferent. Des d'Unió Mallorquina tenim una gran tasca, la pensam dur endavant, estam encoratjats i desitgem que sigui possible més que mai en aquesta legislatura. Volem solucions per a tots els problemes que pugui tenir Mallorca, volem solucions definitives i que les aconseguirem, sens dubte, amb l'esforç i la feina que entre tots farem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Molt Honorable President de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Munar, Sra. Presidenta del Consell de Mallorca, jo crec que el més important de les seves paraules i del seu discurs és probablement la continuació d'aquest discurs d'investidura en el que vostè ha fet referència i que efectivament ens centren en una legislatura allà on, efectivament, crec que tenim les fites posades per resoldre molts dels problemes que no s'han pogut resoldre durant molts d'anys, malauradament, en aquesta comunitat autònoma. Per tant, jo vull agrair-li Sra. Presidenta, el to de la

seva intervenció i naturalment, com sempre veim fent al llarg d'aquests mesos, la lleialtat d'aquesta col·laboració per dur endavant un pacte que és un pacte entre dos partits, que no vol ser res més que un pacte de governabilitat per resoldre i donar solucions a aquests problemes.

Sense cap dubte Unió Mallorquina i el Partit Popular són partits distints, partits amb ideologies distintes, allò que passa és que des del respecte, lògicament, posem per damunt de tot els interessos generals, en aquest cas dels nostres ciutadans i siguem capaços d'aprofitar una oportunitat històrica, com crec que estam fent, per donar solucions a aquests problemes que estan posant en perill el nostre futur. I en aquest sentit, lògicament, recull aquesta la seva intervenció, insistesc, la hi agraeix, a més d'agrair-li sincerament aquesta col·laboració que crec que duim endavant i que només amb cent dies ha aconseguit tenir fruits i resultats que crec que es podran veure materialitzats realment de cara al futur.

Vostè ha començat la seva intervenció expressant el que era aquesta història de la Constitució i de l'autonomia fruit d'aquesta col·laboració, i els pobles que volen conquerir el seu futur són els que són capaços de posar-se d'acord amb les grans qüestions, amb els grans temes, deixar els enfrontaments, deixar els debats estèrils, relegar-los a un segon plànol i, en canvi, afrontar des d'aquesta col·laboració els acords que siguin beneficiosos per als ciutadans. Tenim pobles veïnats amb històries molt properes a la nostra que ens han donat moltíssimes lliçons en aquest sentit i que així els ha anat perquè han estat capaços de resoldre, fruit d'aquest enteniment, molts dels seus problemes. Efectivament, aquesta és una col·laboració d'institucions, de governs, de partits, de persones, amb un paper essencial, naturalment, dels consells insulars que crec que en aquest moment processal ens poden ajudar molt a aconseguir els nostres objectius.

I aquest pacte de governabilitat que vostè ha esbrinat amb la seva intervenció, d'una forma, diguéssim, separada i sectorial, aquest pacte de governabilitat, efectivament, aconsegueix resoldre quatre eixos que vostè ha esmentat que són fonamentals, però què és més important? Jo crec que no tendrem una altra oportunitat, crec que no n'hi haurà cap altra per resoldre aquests problemes. Hem aprofitat el moment i tenim la responsabilitat davant els ciutadans d'aprofitar aquest moment històric per aconseguir aquestes solucions.

Territori, quants d'anys fa que parlem de territori? Quants d'anys fa que discutim i discutim del territori? Han passat governs d'un color, han passat govern d'un altre color, bé, els ciutadans tenen dret a demanar una solució, els ciutadans tenen dret a tenir una seguretat jurídica i unes garanties de quin és el nostre model territorial, què és el que es pot fer, en aquest cas, a l'illa de Mallorca, però a totes les Illes Balears, i què no es pot fer, i com podem garantir aquest desenvolupament sostenible. Però clar, d'una forma coherent, pràctica i no demagògica, perquè, com molt bé ha dit vostè, tot no es pot tenir. Estic segur que al llarg del dia d'avui parlarem d'habitatge i dels problemes de l'habitatge, que ens preocupen moltíssim a tots, sobretot per a aquells col·lectius que tenen dificultats, com són els joves, podem parlar d'habitatge, n'hem de parlar,

lògicament, però quan decidim el Pla territorial de Mallorca, quan decidim els plans territorials de totes les Illes Balears, després hem de saber que un problema fonamental perquè l'habitatge pugui ser més barata és o donar ajudes directes a una part de la població o, si es vol que tota la població pugui tenir a un problema d'habitatge, posar el territori en funció, perquè si protegim el territori i el territori és limitat, lògicament a un mercat obert d'oferta i de demanda, l'escassetat del territori condicionarà el preu. Això és el que s'ha de dir als ciutadans, i no s'ha de fer demagògica i no s'han de plantejar qüestions que no tenen solució. I, efectivament, tot no es pot tenir.

Tenim l'oportunitat, amb aquest pla territorial que jo estic segur que podrem treure molt aviat, de resoldre aquesta situació d'una vegada per totes, en aquest cas a Mallorca, com s'ha fet a Menorca i com es farà a Eivissa i Formentera, també resoldre el problema del pla territorial per poder donar aquestes garanties i saber què és el que es pot fer i el que no es pot fer. I en aquest sentit, i amb un acord, en aquest cas, a l'illa de Mallorca, tan important com el pla territorial, li vull, no només oferir la nostra col·laboració, sinó també reclamar que aquest acord sigui el més ampli possible, perquè aquest pla territorial vostè el va iniciar la passada legislatura, hi havia ja una gran part de recorregut que s'havia fet amb altres partits polítics, i jo crec que això ens pot donar també una magnífica oportunitat, per treure aquest pla territorial amb un gran acord i amb un gran consens. Que hi ha desacord amb el tema de tres carreteres? Em sembla bé, però que no s'utilitzi d'excusa el desacord amb les tres carreteres, per rebutjar totalment un pla territorial amb el qual fa quatre mesos hi estàvem d'acord. Per tant, que diguem "escolti, estam d'acord amb el que estàvem d'acord fa quatre mesos, exactament igual perquè no té res a veure i no ha canviat el nostre parer, però, en canvi, sàpiguen vostès que no estam d'acord amb aquesta carretera, amb aquesta i amb aquesta altra, i per això votarem en contra, d'acord, però l'acord és aquestes quatre carreteres, amb tot el que estàvem d'acord en territori, que és l'important, en creixement, en polígons, en infraestructures, en desestacionalització, etc., fa quatre mesos, hi estam ara", i així podrem treure un acord del territori molt ampli i jo crec que això ens donarà cent cavalls de força de cara al futur.

I el pla de residus també és molt important. Crec que les infraestructures, que són cares, lògicament, que s'han fet en matèria de reciclatge són pioneres, sense cap dubte, i crec, com ja vàrem tenir ocasió de parlar i de comentar en el darrer debat que férem, en el debat d'investidura, que lògicament això s'ha de complementar amb les solucions reals que d'una vegada per totes diguin què és el que hem de fer amb els nostres residus, què és el que podem reciclar i el que no, en lloc de dur-ho a un abocador, cosa amb la qual no estam d'acord, i vostè ho ha dit aquí, així hem de fer les incineradores, les instal·lacions oportunes, i també els que hi estaven d'acord fa quatre mesos, estic segur que també hi estaran d'acord ara, i els que no hi estaven, no hi estaran, i així també podrem aconseguir aquesta solució amb un gran acord.

I també vull destacar el fet que haguem aconseguït, ho vaig dir ahir i crec que és molt important, i ho diré avui al llarg del dia totes les vegades que tenguim ocasió de repetir-ho, crec que

l'acord que hem aconseguït amb el vicepresident segon del Govern, amb el Ministeri d'Economia de Madrid, per donar una solució definitiva al problema de subministrament energètic a les Illes Balears, és realment històric i molt important. No només perquè són molts de doblers, que ho són, tinguin en compte que, a mi de vegades em fa gràcia quan parlem de si el pressupost general de l'Estat baixa un 2% o puja un 2%, quan acabam d'aconseguir ni més ni menys que 130.000 milions de pessetes que per primera vegada, en lloc de pagar els ciutadans de les Illes Balears, pagaran tots els ciutadans espanyols perquè puguem tenir les infraestructures els ciutadans de les Illes Balears. Clar, es tracta d'un acord de la Comissió Nacional d'Energia, de la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, amb l'aprovació del Sistema Nacional d'Energia que en aquests moments ha de menester la tramitació de la modificació després de la revisió de l'acord per la comissió del Congrés dels Diputats de l'acord del Consell de Ministres que sigui la inclusió d'aquestes infraestructures d'energia de les Illes Balears, insistesc, que pagaran tots els ciutadans espanyols. I parlem, insistesc, de 100, 120, 130, 140.000 milions de pessetes, que significa, a més, que hem aconseguït la millor de les solucions possibles. I aquí el paper d'Unió Mallorquina també ha estat molt important dins aquest acord de governabilitat, conjuntament la presidenta i jo hem defensat aquest tema a Madrid i ho hem aconseguït. I crec que això és bo, positiu i important, perquè, a més de garantir la infraestructura del gasoducte, insistesc, a més de garantir aquesta inversió i aquesta infraestructura, es garanteix la inversió que sempre havíem defensat de la connexió per cable elèctric, en primer lloc, de totes les Illes Balears, que avui no estan connectades, perquè només tenim Menorca amb Mallorca i Formentera amb Eivissa, el que hem de fer és connectar les Pitiüses amb Mallorca, i així tendrem, primer, tota la xarxa de les Illes Balears connectada entre si, i després connectar amb la Península, a través d'un cable elèctric per poder rompre una situació de monopoli tradicional que sobretot, sobretot ens ha impedit, impedeix als nostres consumidors i als nostres empresaris a poder accedir amb les mateixes condicions que la resta dels ciutadans espanyols als avantatges de la contractació de subministrament d'energia elèctrica que es produeix a tota la Península.

Idò bé, això que és un compromís, en el moment en què s'aprova la revisió del sistema, ja està garantit el finançament, ho dic perquè també en qualque moment no sé qui havia dit que no hi havia cap tipus de compromís fermat, no, no, parlem d'un procés reglat i en el moment en què es modifiquen les infraestructures del sistema nacional, això entra dins la xarxa nacional i, per tant, es finança via tarifes per part de tots els consumidors de tota Espanya.

I el Pla de carreteres, efectivament, un pla de carreteres que aconseguirà que el que ens va passar amb l'autopista d'Inca no ens torni a passar. Jo li vull donar una dada a la Sra. Munar, es va firmar, per les raons que siguin, no s'ha pogut executar, ja hi entrarem si els senyors diputats volen, però es va firmar un conveni de 58.000 milions de pessetes, d'aquest conveni de 58.000 milions de pessetes avui ens en queden 16.000 milions de pessetes, més 4.000, tal vegada, que s'han executat, 16.000 que són anys 2004 i 2005, per tant hem perdut 38.000 milions de

pessetes, per les raons que siguin. Què és el que ara hem aconseguit? Bé, idò ara aconseguirem, en primer lloc, revisar aquest conveni per modificar l'annex i per poder incloure aquelles obres, que això ja s'ha fet i ja s'ha aconseguit en aquests cent dies, hem inclòs obres: el segon cinturó de Palma, el soterrament del Passeig Marítim, Inca-Manacor, Eivissa-Sant Antoni o el túnel de sa Mola, perquè les de Menorca ja estaven incloses dins el conveni. I aquest conveni, en aquests moments el renegociarem per poder recuperar aquests doblers i per no perdre'ls i perquè es puguin invertir, per tant, per compensar, efectivament, aquests problemes de la nostra insularitat i aquest dèficit en infraestructures que arrossegam des de fa molts d'anys i poder tenir aquesta inversió i poder-la ampliar d'acord amb les nostres necessitats.

Per tant, territori, residus, energia, carreteres, grans infraestructures, grans projectes que gràcies a aquesta col·laboració en aquests moments processals entre institucions, entre partits, tenim una ocasió magnífica de donar solucions als nostres ciutadans. Esperem que aquestes solucions puguin tenir el més ampli grau de consens possible.

És important el que diu vostè, Sra. Presidenta, de les relacions transversals al turisme, és molt important. Efectivament, hem perdut, sobretot la base de la desestacionalització en aquest model, compartim un model de qualitat, però també compartim, en aquests moments, una gran preocupació per lluitar contra aquesta desestacionalització, però vull insistir en el mateix d'abans i que ja li he dit, sé a més que hi estam d'acord: tot no ho podem tenir, si volem desestacionalització, haurem de fer aquelles infraestructures, haurem de fer aquells camps de golf, haurem de fer aquelles obres que ens afavoreixin en aquest procés de desestacionalització, i ho haurem de dir d'una forma clara als ciutadans, sense que això signifiqui que estam urbanitzant totes les Illes, sense que això signifiqui que renunciem a la nostra protecció del territori. Però el que no es pot fer és un discurs demagògic de qüestions que són absolutament incompatibles i al final acaben enganant la gent.

Hem de parlar clar, i jo ho intent, crec que ahir vaig intentar parlar tan clar com sé, i m'agradaria poder continuar en aquesta línia al llarg d'aquests quatre anys, parlar amb tota claredat i afrontar els problemes sense cap tipus de por. És important que en aquesta solució, en aquesta reconversió de la situació en què es troba el sector turístic en general ens hi fiquem tots, perquè aquí l'esforç haurà de ser un esforç col·lectiu, perquè la situació ens preocupa i ens ha de preocupar a tots perquè en aquests moments té una incidència molt important sobre el nostre benestar i la nostra economia, i aquesta no pot ser una riquesa que es creï de forma aïllada a un sol sector, sinó que aquesta riquesa s'ha de repartir entre la nostra població i entre la gent, el problema és que continuu defensant i continuam defensant que la forma més important, millor, més ràpida que aquesta riquesa que es pugui produir a determinats sectors econòmics pugui arribar a tothom i a més gent, és que es creï ocupació, que es creïn llocs de feina. Creant llocs de feina, fomentant l'ocupació, garantint que la nostra gent tenguí dret a un lloc de feina digne i estable, és, sense cap dubte, la millor forma de fer que aquesta riquesa pugui arribar a tothom.

I entrem a dos temes que són realment cabdals per a una autonomia, a més en aquests moments, amb competència plena, com és la nostra, en educació i en salut.

Compartim l'objectiu de la lliure elecció de centre i, per tant, estic segur que compartim que puguem emprendre les mesures, com hem fet, perquè aquesta lliure elecció de centre acabi sent una realitat, el reconeixement d'un dret és garantir la llibertat als pares i mares d'aquesta elecció i, efectivament crec que ja hem començat el procés per intentar aconseguir-ho. Però jo li demanaria a la presidenta que esperàssim un poc, també, perquè clar, és que són cent dies, estam d'acord que falten mitjans humans i materials, però nosaltres pràcticament acabam d'aterrar, per tant també hem hagut d'afrontar amb aquestes condicions l'inici del curs que vostè sap que sempre és complicat i que exigeix un gran esforç i, per tant, coincidim, n'estic segur, amb aquesta falta de mitjans, coincidim amb la preocupació dels efectes que té la immigració, sobretot amb la dotació d'aquest tipus de serveis, com són els serveis educatius i també els de la salut, i tal vegada si esperam un poquet i en el pressupost del 2004, quan el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació el pugui presentar, ja podrem veure probablement quines són les línies mestres, les nostres apostes, els nostres projectes i, efectivament, podrem anar compensant aquesta situació.

I exactament igual passa en el tema de la salut. Partim d'on partim, hem de fer inventari de quina és la situació inicial, malgrat sigui per veure com podem assolir els reptes de futur, però sí li vull ja avançar, Sra. Presidenta, que després del mes de març, perquè abans, sincerament crec que no ens condueix a res, no en treurem aguller, després del mes de març, de les eleccions d'Espanya, de l'Estat espanyol, si les coses van com naturalment jo esper que vagin, estic segur que podrem afrontar dues grans reivindicacions, en aquest cas de finançament dins l'Estat espanyol des de les Illes Balears, dues reivindicacions amb les quals estic segur que vostè estarà al nostre costat. La primera és que volem actuar sobre el fons d'anivellament de l'educació, dins el sistema de finançament autonòmic, precisament per aquests canvis poblacionals que afecten els paràmetres inicials de la recepció de la competència; aquest, ja ho vull anunciar avui, serà un dels fronts de batalla nostres davant Madrid, davant el Govern d'Espanya, lògicament, amb el nou govern, per poder reclamar una millora financera que pugui corregir la nostra situació. I l'altra, que no és menys important, l'altra gran batalla serà en el món de la salut i de la sanitat, ens falta no només aquesta població flotant, sinó que en el món de la sanitat ens falta alguna cosa que és important, que són els desplaçats, bàsicament els europeus, però en general els desplaçats. Efectivament avui, després de l'acord de totes les comunitats autònomes de tots els colors polítics amb el sistema de finançament de salut, avui, jo crec que tenim un gran camp de batalla per reivindicar i per exigir, per intentar conquerir aquest increment de finançament amb aquests serveis que presten avui usuaris que no estan dins els nostres índexs de cobertura quant a finançament es refereix.

Per tant, li vull anunciar, i jo esper que les coses, insistesc, el mes de març vagin com nosaltres creim que aniran, amb tot el respecte, efectivament, per a tothom, però estic segur que si les

coses van bé i van com han d'anar, podrem plantejar després, al nou govern d'Espanya, aquests dos grans cavalls de batalla per millorar el nostre sistema de finançament, per millorar la nostra prestació de serveis, tant en el món de l'educació com en el de la salut.

Vull també agrair-li la seva col·laboració per poder afrontar aquest pacte per la sanitat que la consellera de Salut ha proposat als diferents grups polítics, i si fos possible ampliar-lo, lògicament a l'educació, molt millor.

La llei de capitalitat de Palma també és un eix central, ho vaig dir al debat d'investidura. Ja hem tengut reunions i hem posat un equip de feina a l'Ajuntament de Palma, lògicament del qual la farem partícip a vostè, per poder enllestir aquest projecte tan important per a la nostra capital. I també vull dir, per exemple, que jo crec que aquesta sensibilitat ja és una sensibilitat compartida i vull fer esment, per exemple, al que va ser la presentació del Pla de carreteres que vàrem fer conjuntament el Sr. Pascual i la Sra. Cabrer on, efectivament, ja s'hi veia, en aquest cas per part del Consell de Mallorca, un esforç per finançar determinades infraestructures dels accessos viaris a la ciutat de Palma, que això era molt important.

Jo crec que, efectivament, no hem de tancar els ulls davant els problemes, no senyor. Som aquí per fer política i fer política és decidir, com deia De Gaulle *governer c'est choisir*, sí senyor, i prendre decisions, en aquests moments per crues que siguin, per complicades que ens puguin semblar, però decisions que no defraudin la nostra gent i que siguin capaces d'oferir solucions. Per tant, compromís i col·laboració per resoldre aquests problemes amb diàleg, amb consens, però per donar solucions reals als problemes.

Lògicament no compartim els criteris del que són els partits nacionals i nacionalistes, des del respecte, nosaltres tenim una altra ideologia, un altre parer, un altre concepte, amb això som pragmàtics i creim que és important poder tenir aquesta capacitat d'influència real per aconseguir realment coses que de vegades això és molt més important que quedar-se amb el discurs que no pot traduir-se en fets reals per falta de capacitat d'influència, però bé, aquesta és una batalla que, a més aquests mesos supòs que sortirà d'una forma reiterada i recurrent al llarg de les campanyes electorals que ens esperen en aquest nou curs polític.

Tenim l'eina, jo crec que l'eina és bona i el règim especial de les Illes Balears, a més, tenim la sort que s'han pogut reconvertir tots aquells que s'hi oposaven, crec que això està molt bé i que avui, els que eren més escèptics també són els primers defensors d'aquest règim, per tant tenim una eina, el règim especial de les Illes Balears per reconèixer precisament aquest fet insular i per defensar els nostres interessos.

Jo crec que es veu a Europa, la reforma constitucional i totes aquestes qüestions, crec que no s'ha de treure de context, perquè crec que el més important, efectivament la Constitució estableix la pròpia reforma, exactament igual que l'Estatut, però és que aquí hi ha un element que és el que no es pot posar en joc i és el que s'ha posat en perill per qüestions electoralistes,

polítiques i partidistes, que és el que està en risc en tota aquesta discussió. Clar que nosaltres volem tenir la veu a Europa, demà mateix, per exemple, amb el permís de tots vostès jo acudiré en representació de les Illes Balears al Comitè de les Regions, a Brussel·les, però el que s'ha posat en perill és l'esperit del consens, tot això es pot plantejar, però el que no es pot perdre és l'esperit del consens que va dur a fer totes aquestes normes. Clar que tot és plantejable, però en el moment en què tu fas un plantejament unilateral perquè vols aprofitar això en benefici particular i partidista, estàs posant en perill aquest esperit de consens que sempre, a més per exemple amb l'Estatut sempre s'ha aplicat aquí a les Illes Balears, que ha exigít que per fer una reforma i afrontar un projecte d'aquestes característiques s'havia de respectar aquest origen de consens constitucional, estatutari, que és el que dóna realment fonament a aquestes normes. Per tant, sí però sempre que es respecti aquest esperit, es pot parlar d'aquestes qüestions i es poden estudiar, tal vegada hi estarem d'acord, tal vegada no, però crec que el bàsic i l'essencial és aquest esperit.

Nosaltres, també aprofitaré cada vegada que pugui, per repetir-ho, no qüestionam la unitat de la llengua catalana, no la qüestionam, insistesc ni la qüestionam ni l'hem qüestionada. Efectivament tenim altres percepcions i altres punts de vista respecte d'aquestes qüestions, que és normal, que ha de ser així, per tant crec que aquestes qüestions s'han de respectar. En tot cas, amb el que nosaltres estam d'acord és que no passa res per afrontar aquests temes, vull dir que no condueix a res fer segons quins discursos, segons quins enfrontaments en matèria de llengua, és la responsabilitat de les institucions promoure l'ús de la llengua, quan en aquesta cambra diputats castellanoparlants fan esforços per parlar en mallorquí, en eivissenc, en menorquí o en formenterenc, tenim l'obligació tots de donar exemple, d'aplaudir-los i de facilitar-los, perquè amb qualsevol altra postura, amb qualsevol altra cosa ens estam tirant pedres damunt la nostra pròpia teulada. Al final, amb posicions molt sectàries que una mica és el que he intentat explicar i vaig intentar explicar-ho ahir, amb posicions sectàries a la llengua el que es fa és aconseguir l'efecte absolutament contrari i és crear un rebuig per part de la gent. Nosaltres volem garantir la llibertat, volem garantir aquestes parcel·les de llibertat i volem que, efectivament, des de les institucions es promogui aquest bilingüisme que és conèixer les dues llengües, que quan la gent acaba els seus estudis, pugui escriure perfectament les dues llengües, la nostra i la castellana, sense cap problema i dins una normalitat, perquè aquesta és la normalitat del carrer, i el que nosaltres deim és que, tanmateix, aquesta normalitat del carrer és una normalitat que al final s'acaba imposant.

I acab, Sr. President. Efectivament, defensa del territori, cultura i economia. Insistesc que crec que tenim una oportunitat única a poder definir el nostre model territorial a totes les Balears, no només a Mallorca, sinó també a Menorca, a Eivissa i a Formentera, una oportunitat única; tenim la responsabilitat, lògicament, de saber d'on venim, defensar les nostres senyes d'identitat. I jo, des d'un caire menys nacionalista del que vostè ho ha dit avui, però jo ahir també a la meua intervenció vaig intentar dir el mateix que ha dit vostè des d'un altre punt de vista; vostè diu: orgull d'allò nostre,

orgull del que som; jo intentava en el meu discurs dir també que tenim una oportunitat per fer valer el nostre pes polític a Espanya, a l'Estat espanyol, d'estar orgullosos de trepitjar fort, de guanyar el nostre espai, que el tenim, que és nostre i que ens correspon; que només és des d'un posició de fermesa, de bona posició institucional, de bona posició social podem aconseguir realment aquest paper rellevant que tenim i que ens mereixem; que no pot perdre de vista, sense cap dubte, les nostres senyes d'identitat, la nostra història i les nostres tradicions. I tot això dins una economia pròspera i sostenible, perquè, com deia ahir, si la gent no té feina, si nosaltres no garantim la qualitat de vida als nostres ciutadans res de tot això altre serà possible.

Moltes gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré per la meitat de la intervenció. Ha dit vostè que parlava clar, jo també ho intent, jo diria que ho aconseguí perquè normalment sempre reb quan faig determinades declaracions, diuen que som massa clara, que de vegades soc políticament incorrecta, però la veritat és que dic la veritat. Soc pràctica, possibilista, perquè realment en aquesta vida tot, tot, no es pot tenir; hi ha persones que segons on estan fan uns discursos tan diferents que són totalment incompatibles uns amb els altres. Per tant, crec que és bo racionalitzar i veure que som a una societat rica, però que hem de redistribuir la riquesa; que tenim unes determinades possibilitats, però que les hem d'exercitar i que en aquests moments ens trobam en una situació que, com ha dit vostè, realment és immillorable per donar solucions a problemes que hem tengut al llarg de molts anys, i que no anirem a cercar culpables, perquè això és perdre el temps i no ens serveix de res, realment és un bon moment per trobar solucions; solucions a problemes tan importants com és l'energètic, l'hídric, com és el tema de les infraestructures en matèria de carreteres o com és, en definitiva, en matèria de residus, i com és, definitivament, resoldre el tema del model territorial. Parlarem de tots un poc.

El model territorial de les nostres illes és fonamental per determinar quina Mallorca volem de cara al futur. És interessant saber que no ho podem tenir tot i que, per tant, ens haurem de posar el màxim d'acord totes les forces polítiques per tenir un model que sapiguem que podrà tenir continuïtat al llarg dels anys. Jo deman a tots, tant al Partit Popular, com al Partit Socialista que realment facin un esforç per poder arribar a aquest model territorial que a tots ens agradi; si hi ha qualcú que té unes petites diferències, com pot ser una autovia d'aquí a allà, o com pot ser un determinat tema en concret, crec que és bo que es digui que això és el que ens separa, però que la societat en general tengui la confiança que aquest model territorial tindrà una llarga continuïtat. Esper i desig poder tenir aquest ampli consens i que dins enguany el model territorial quedi aprovat, perquè això significarà que la gent tindrà

seguretat jurídica, que sabrà perfectament a què s'ha d'atendre, que sabrà exactament amb què pot invertir, que no hi haurà inseguretat, que no es construirà més per por que no venguin més normes que ho prohibeixin, i ens haurem de posar d'acord a si volem tenir un creixement molt reduït o si volem abaratir. El que no podem és fer-ho tot, és a dir, no podem baixar els nivells de sòl per posar a l'abast del mercat i a la vegada voler que aquest sòl sigui més barat; com més sòl hi ha més barat és, com menys n'hi ha, a una societat de lliure mercat, més s'encareix el producte. Per tant, quan prenem la decisió hem de ser conscients que qualsevol decisió que es prengui sobre aquest tema té unes conseqüències, no podem dir a la vegada que volem una protecció total del territori i que volem que els habitatges baixin de preu, això no és possible a una societat de lliure mercat; tal vegada a un sistema comunista en què el sòl és de l'Estat això seria possible, però aquí no ho és.

Un altre tema, com és el tema energètic. Per què tanta brega que si gas, que si cable, que si anam, que si...? Gas i cable, és una bona solució, sobretot si no pagam des d'aquí. Quin problema hi ha? Vull dir que crec que és pràctic tenir les dues alternatives, les dues opcions, si en falla una sempre tens l'altra, donat d'on ve el gas i donat com està la situació pels llocs on duen el gas, doncs podria ser que fos una bona iniciativa tenir un conducte que ens permetés que l'energia vengués d'Europa, per si de cas. Per tant, crec que és un bon acord i que ja està bé que els espanyols qualche pic ens paguin les nostres coses, jo trob que era ben hora. I evitar el monopoli, doncs un avantatge més. Crec que realment val la pena haver-ho aconseguit, fer un esforç de diàleg per aconseguir-ho.

Un altre dels temes que han sorgit és el de residus sòlids urbans. Estic totalment d'acord que s'ha fet una bona feina, s'ha fet molt en recollida selectiva, en reciclatge, en compostatge, som capdavanters en aquesta matèria, som un model a seguir per tota Europa; ve tota la gent de les ciutats més importants a veure com és la incineradora d'aquí, com es fan els tractaments aquí. I el Parc de tecnologies ambientals realment és un lloc per anar de visita, és un atractiu turístic més, encara que això a qualcú el faci riure, però quan el vegin estic convençuda que compartiran amb mi aquesta opinió. És un atractiu veure com tractam aquí els residus sòlids. Però no basta, això no basta, hem passat quatre anys passant molta pena i acumulant fems perquè no hi havia qui me donàs suport pel que s'ha de fer, i ho hem de dir claríssimament, que és ampliar la incineradora. I per què hem d'ampliar la incineradora? Simplement perquè hem augmentat els fems. I per què augmentam els fems? Perquè ve més gent. I els mateixos que me diuen que ha de venir tothom són els que llavors diuen que no hem d'ampliar la incineradora; a un moment determinat fins i tot es va dir que es tancaria l'existent, no vaig contestar en el seu moment, no vaig contestar perquè vaig pensar que no valia la pena, perquè així mateix les coses cauen pel seu propi pes. I es pot fer el que es pot fer i hi ha coses que són impossibles, i realment quan hi ha més gent es produeixen més residus, i quan hi ha més residus s'han de donar alternatives i solucions. I s'ha de recollir selectivament, s'ha de fer reciclatge, s'ha de fer compostatge, però la solució és, en definitiva, a tots els rebutjos llavors incinerar-los, perquè no s'ha trobat un sistema millor, no és perquè tinguem un interès especial a fer amb les

coses i amb els residus una cosa o una altra. Per tant, aquesta serà la solució que haurem d'aplicar dins aquesta legislatura.

També s'ha parlat del tema de carreteres. Jo crec que el pla de carreteres és el pla de carreteres possible. A mi se m'ha acusat que per tal de mantenir el lloc al consell, miri, no és una qüestió de mantenir o no mantenir, és una qüestió de número de vots, en aquesta vida s'ha de ser pràctic, vull dir, jo puc voler Disneylandia, però miri, tenc el que tenc i tenc tres diputats, i això és així de clar i així de pràctic; puc tenir una incidència, puc arribar a un acord, puc plantejar al president una determinada situació, però no faré el meu pla de carreteres, òbviament, perquè no tenc el suport de la ciutadania, que els ha votat a ells. Per tant, són plantejaments que els ciutadans han de tenir molt clars. I què hem aconseguit? Jo crec que hem aconseguit un bon pla de carreteres, el possible, que tal vegada no és ni el que hauria fet un ni el que hauria fet un altre, però que és un pla bo per a Mallorca, que dóna solucions pràctiques, que farà que els dos molls comercials estiguin comunicats, que no creixi només Palma, que puguin venir les mercaderies per l'altra part de l'illa, que puguin arribar a Manacor per un altre costat. Jo crec que és un bon pla, els plans no els fa el president Matas ni els faig jo, els fan uns tècnics, veuen pros i contres, arriben a acords, a possibilitats; que a uns ens agrada més el desdoblament i a l'altre l'autovia?, bé, a mi me pot agradar més el desdoblament i sobretot el que passa d'Inca a Manacor, entre d'altres coses perquè passa pel meu poble i me crea problemes, però bé, si ho finança Madrid i el que vol és finançar allò altre, doncs miri, jo tenc el que tenc, faig el que puc, però no puc imposar els meus criteris perquè no tenc la força suficient. Ho entenc i ho accepto, cosa que pareix que altres no entenen ni accepten.

Hem parlat del tema de turisme i de turisme de qualitat. Jo estic molt d'acord, perquè durant aquest temps s'ha parlat del tema de turisme en general i a tots ens agradaria tenir turisme de qualitat. A tots ens agradaria que amb molts pocs entrassin els mateixos recursos econòmics que entren amb molts, però tenim el model que tenim. Podem entre tots intentar millorar-lo, sobretot que no davalli de qualitat, però el que no podem fer és canviar-lo avui per demà, perquè això és impossible. I crec que hem de tenir clar que quan parlem de millorar i de qualitat, no podem obviar què és turisme de qualitat i que no podem dir que volem turisme de qualitat i estar en contra dels camps de golf o en contra dels ports esportius i la seva ampliació, perquè una cosa és incompatible amb l'altra. Si no volem tot això, hem de dir que el que volem és turisme de masses, que volem turisme d'hotel i que volem tenir molt d'empleats en aquests hotels, és una política i me pareix bé. Però no podem enganyar la gent i demanar-ho tot, o tens un tipus de coses o en tens unes altres, però tot no es pot tenir.

Per tant, compartim el criteri totalment en aquesta matèria, de la mateixa manera que estam satisfets que pensi amb un finançament definitiu després de març, crec que realment ara seria un poc absurd plantejar-ho, en matèria d'educació i sanitat, perquè són els dos pilars bàsics d'una societat. Crec que l'ésser si realment té uns drets són el de tenir una sanitat, perquè començam quan naixem amb aquest tema a utilitzar-lo, durant tota la nostra vida i en els moments més difícils és quan

l'hem de menester i quan ens morim tornam a passar normalment per un centre, doncs la sanitat és un dels drets bàsics de tots els ciutadans. Per tant, és molt important tenir una sanitat de qualitat i per a tothom. I això en aquests moments és difícil a la nostra comunitat tenir-ho i tenir-ho bé.

La veritat és que si féssim una anàlisi, un estudi, en lloc d'anar a millor en determinats temes el sanitari seria un dels possibles, el mateix que el d'educació aniríem endarrera. I per què? No és perquè no hi hagi interès per part dels governs, no és perquè no hi hagi voluntat política, jo crec que qualsevol govern té voluntat política que la sanitat i l'educació funcionin, però el que està clar és que és molt difícil, a un moment determinat, amb un creixement com el que tenim que això sigui factible. Avui per avui, en matèria educativa no pot ser que millori la qualitat de l'educació, perquè és impossible que a una aula, encara que hi hagi els mateixos alumnes, quan aquests alumnes parlen en anglès o són alemanys, magribins, de Nigèria, etcètera, necessiten d'un suport, una atenció d'unes necessitats que abans eren inexistents, perquè tots els nins parlaven o en mallorquí o en castellà. I això ho teníem assimilat, podíem donar solucions a aquest problema, però ara en tenim d'altres. També havíem davallat molt el nivell de natalitat i això ens permetia haver reduït el número de nins per aula; en aquests moments això no és factible, no podem continuar reduint, sinó que hem de créixer perquè l'índex de natalitat ha pujat. Tot això requereix un esforç i crec que, una vegada que s'han transferit les competències amb uns recursos econòmics, s'haurà de tenir en compte aquests fluxos migratoris i s'haurà de tenir en compte aquest augment poblacional tan important. És trist pensar que quan a una comunitat com la nostra, rica, primera en renta per càpita, es fan tants d'esforços i es gasten tants de doblers com es gasten en matèria educativa, tenim més analfabets que mai, realment és dur aquest plantejament.

A l'any 91, a la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears havia desaparegut l'analfabetisme, va haver-hi els darrers cursos d'ensenyament de llegir i escriure, per a persones ja molt majors que havien vingut a un moment determinat de fora i poc més, estàvem esperançats en aquell moment que podríem ben aviat dir que a la nostra comunitat no hi havia cap analfabet. Avui en dia això ha tornat enrera, per tant haurem de posar els sistemes necessaris perquè puguem continuar sent primers, però no només primers en renta per càpita, que estic convençuda que ho aconseguirem, sinó també primers en tot. I l'educació i la sanitat crec que són uns drets fonamentals que hi hauran de dedicar molts de recursos i que crec que és important aconseguir finançament.

També hem parlat que hi havia diferències entre el Partit Popular i Unió Mallorquina. Tant de bo, perquè si no, no hi hauria cap raó de ser. Jo crec que realment és lògic que ambdós defensàssim diferents postures, però crec que amb una coincidència important, que és el tema econòmic, el tema de solucions per a les nostres illes, el tema de ser responsables amb el que els ciutadans volen. I després, uns fan èmfasi en uns temes i uns altres n'hi farem en un altre, com no podia ser d'una altra manera.

No dubto que vostè té molt clar, com el seu partit, la unitat de la llengua, jo n'estic ben convençuda. I si he tret el tema és perquè tal vegada hi ha gent que té dubtes o perquè tal vegada hi ha mitjans de comunicació que estan entossudits a fer pensar a la gent el contrari. M'alegren les seves declaracions, aclarir la situació, i dir-li que compartesc que crec més a fer estimar la llengua que a concursos o a proves, que suspenguí el 98% de la gent el que fa és més aviat que l'avorreixi que no la desitgi.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Munar, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Pel que fa a les reformes que facin possible que tant el Senat sigui una cambra territorial o que hi hagi una representativitat a Europa, per suposat que és dintre del consens, dels acords, del diàleg i de la possible transformació i modificació, sempre i quan aquesta sigui possible, perquè crec que sense modificar res hi ha molta feina encara per endavant i per fer.

També hem parlat de fer valer el nostre pes a Espanya. Me pareix perfecte, crec que ho hem de fer, que és ben hora, i que l'únic problema que hi ha en moltes ocasions és que els partits polítics que tenen aquesta representació, i que habitualment, a la nostra comunitat, són el PP i el PSOE, doncs de vegades estan més a les ordres, i jo ho comprenc, dels seus partits a Madrid, més interessats habitualment a invertir a comunitats com Andalusia, perquè allà són molts els que voten i aquí som molt poquets; i aquest pes, aquesta situació que aquí, total pot canviar un diputat més o menys, poden ser tres o poden ser quatre, i això no té massa importància, doncs la té molt més a una Andalusia; i jo ho comprenc, segurament si fos el president d'aquests partits faria el mateix, però com que soc la d'Unió Mallorquina, doncs me toca dir que no me pareix just que perquè siguem menys votants tenguem menys pes, quan aportam econòmicament molt a l'Estat espanyol.

En definitiva, crec que, compartesc amb vostè que governar és prendre decisions, que en ocasions aquestes provoquen manifestacions, però que, en definitiva, el ciutadà el que vol és que es governi, que es decideixi, que se solucionin els seus problemes i que això es faci sense tenir situacions que no comporten mai les solucions; volen que hi hagi diàleg, consens i que les solucions es prenguin entre la major part de tots els ciutadans. Aquest és el nostre tarannà, això és el que pensam, volem que sigui una legislatura en què es resolguin aquests problemes definitivament.

En definitiva, cada quatre anys es passen comptes, si has complert amb el que vares dir se't reconeix, si no has complert et canvien. Estam sempre en mans de la ciutadania, ens examinem cada quatre anys i jo esper, com a mínim, treure notable.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, Sra. Munar. M'havia deixat, efectivament, imperdonable en mi, però m'havia deixat el tema de l'aigua, efectivament m'havia deixat les inversions hídriques dins la meva primera rèplica, li deman excuses. És una de les qüestions essencials, com vostè sap perfectament, i crec que també en aquest sentit durement endavant les obres, que també, per cert, estan reflectides ja en el pressupost, naturalment de forma a societats estatals i concessionals, però que crec que han d'enllestir, juntament amb les obres que es puguin fer a totes les illes, la solució definitiva del problema de l'aigua a les Illes Balears. També, com sempre, doncs prenent els problemes de front, amb serietat i fent les infraestructures que s'han de fer i que necessitam.

Amb tota la resta compartesc la seva aportació i el seu criteri. Crec que, efectivament, la riquesa, tenim l'obligació de redistribuir-la, que tenim en aquests moments una oportunitat de solucionar aquestes grans qüestions, en matèria de residus, en matèria d'energia, en matèria de carreteres. Dir-li que en matèria de carreteres aquest és el pla de carreteres possible, però de moment hem aconseguit una cosa, que no és menor, que és no perdre 40.000 milions de pessetes que havíem perdut. És a dir, com que han passat tots els anys del conveni, i d'acord, entrarem a si té la culpa un, si té la culpa l'altre, el que vostès vulguin, avui havíem perdut 40.000 milions de pessetes; de moment, avui, el que hem aconseguit és no perdre 40.000 milions de pessetes i aquests 40.000, 38.000, 38.000 milions de pessetes es puguin invertir a les Illes Balears i no els paguem nosaltres, sinó que, lògicament, els pagui l'Estat.

Per això, amb aquesta política que he anunciat a la meua primera intervenció i que vostè comparteix, efectivament, crec que les dues grans batalles que nosaltres hem d'afrontar i, almanco des del nostre govern i des del nostre partit, ja ho vull tornar anunciar i vull reincidir en aquesta qüestió, després de les eleccions del mes de març, de les eleccions generals de l'Estat, el Govern d'aquesta comunitat autònoma té l'obligació, la responsabilitat i tindrà l'objectiu de plantejar aquestes dues reivindicacions davant l'Estat, que és finançament de l'educació, en base a la població i al fons d'anivellació, i finançament del sistema de salut, del sistema de sanitat, bàsicament en base als desplaçats europeus i etcètera, que atenem aquí sense tenir doblers per poder-los atendre.

I res més, crec que tota la resta, efectivament, ho puc compartir amb vostè; i dir-li que, independentment de les coses que ens separen, crec que el més important, com diu vostè, és que estam d'acord amb els grans temes, amb les grans qüestions que en aquests moments són la prioritat, la urgència en aquesta comunitat autònoma. I aquest és un exercici de responsabilitat en política, l'interès general ha d'estar sempre per damunt dels interessos fins i tot puntuals que puguin tenir

els partits i les persones. I jo crec que aquest és i serà un exercici de maduresa política i sobretot un exercici rendible, rendible per als nostres ciutadans, que és l'important.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Intervé pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. He de fer una petita prèvia abans de començar la meua intervenció i és, precisament, dir que ja no només hem assistit a un primer discurs, sinó que pareix ser que avui també hem tengut un segon discurs, però esperem que al llarg d'aquesta sessió puguem parlar molt extensament de tots els temes.

Bé, dit això, és una norma de cortesia política donar cent dies de gràcia als nous governants, esperar cent dies abans d'expressar crítiques a l'acció de govern. Amb el nou govern del Sr. Matas no ha estat possible, amb cent dies ens han sotmès, al nostre entendre, a un allau de projectes de destrucció territorial i ens han mostrat massa vegades les seves formes antidemocràtiques. Per això, ens espanta el seu discurs d'ahir, Sr. Matas, i el seu colofó. Aquests cent dies es perllongaran durant quatre anys, tota la legislatura seran cent dies, segons va dir ahir vostè, es pensa que amb això superarà Kennedy, però de moment el que ha aconseguit, i li dic sincerament, és ficar-nos el pànic dins el cos. Som molts els que ens feim una pregunta: és que no recordàvem que els governs del Partit Popular tenguessin tan poca sensibilitat ambiental i social i tan poc respecte per les normes democràtiques o és que patim una involució? No recordàvem com eren o anam a pitjor? Jo crec que hi ha d'haver una mica de les dues coses, basta veure el Partit Popular estatal per comprendre que hi ha molta tornada enrera en aquest partit.

Vostè Sr. Matas, posa les Illes Balears al túnel del temps i les fa tornar enrera, li agrada molt això. Davant una situació de manifesta insostenibilitat i davant una realitat complexa, carregada de mancances, torna a les seves polítiques més estantisses tant en les formes com en els continguts. Sembla com si amb la destrucció del territori i amb l'estil prepotent de governar es trobassin molt a gust, deuen pensar que han tornat al de sempre o com era abans, o com han de ser les coses com toca, com són aquestes illes. I sí, i això sí, amb una gran dosi de doble moral.

Si per alguna cosa ha destacat aquest nou govern, de moment, és per dedicar-se més a parlar de què feia el govern que no de les seves propostes o de les seves solucions. Això és més una paròdia d'un govern que no d'un govern de veritat. Què tracten d'amagar amb els atacs contra el govern anterior? El seu desconcert davant els problemes? La seva ineficàcia? Vostè mateix, Sr. Matas, ho va fer en el discurs d'ahir, amb

l'agreujant que ho va fer després d'anunciar, de manera solemne, que parlaria del futur i no del passat, que el seu tarannà és mirar cap endavant. Després, però, ha vengut la coneguda cançó de la depressió en què estava instal·lada la societat balear per culpa del govern progressista i de la qual vostè l'ha alliberada. Ha pintat o va pintar, perdó, un panorama lúgubre: pèrdua de confiança, empreses que se n'anaven; ha parlat, per exemple, de concepcions radicals, del medi ambient i d'incapacitat de fer les autopistes del Sr. Cascos. Ha arribat al punt que va parlar d'una pressió lingüística que començava a ser asfixiant, està clar que cadascú viu al país que s'imagina. A la seva fèrtil imaginació vostè, Sr. Matas, és el príncep que allibera el país submergit a les tenebres. El problema és: qui salvarà el país d'una legislatura tota feta de cent dies com aquests?

Vostè pretén continuar amb la seva tàctica de desacreditar la gestió anterior, supòs que ho veurem al llarg d'avui, per aparèixer com el remei que la societat anhelava, tant de bo que ha arribat. Però, ara, vostè estarà d'acord amb mi, ja no serveix; ara els toca governar a vostès, veure de veritat si poden o volen resoldre, i com, els problemes dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Sr. Matas, si vostè vol, ens podem trobar en el fòrum que vostè triï, el dia que la seva agenda evidentment li permeti, no la meua, i per debatre dels quatre els temes que vostè vulgui, i li puc assegurar que defensarem, amb les errades pròpies de tota acció humana, l'anterior govern progressista que va fer un impuls important a polítiques ambientals, socials i de participació democràtica. Però ara, evidentment, ha d'estar a l'alçada d'aquesta ocasió, és un debat de política general i, segons el Reglament del Parlament, encara que vostè no ho vegi molt clar, sobre l'orientació política general del govern, per tant del govern actual, se suposa.

Senyors del Partit Popular, tota aquesta ofensiva de descrèdit forma part de l'ambient de crispació i de confrontació en què el Partit Popular es troba tan còmode; vostès, senyors, són de l'escola de José María Aznar, d'una banda crispació i de l'altra manipulació informativa. Es coneix que el president va aprofitar el temps mentre li feia a Aznar de ministre de transvasaments. Al costat de la crispació, els trets que més defineixen aquests primers cent dies de govern, ha estat la manipulació; és a dir, la voluntat de camuflar la realitat i la improvisació. Potser la política turística és el camp on es manifesten amb més claredat totes aquestes virtuts de l'actual govern: d'una banda, hi trobam la seva manca d'ètica democràtica, una cosa és el que diu i l'altra és el que fa. La decisió de retirar l'ecotaxa no es discuteix en el Consell de Turisme, un òrgan de participació ciutadana, sinó que s'anuncia a una reunió d'hotelers. Calia començar la legislatura pagant el que es devia a la dreta social que l'havia ajudat amb el canvi de govern; calia fer una ofrena als mateixos que havien demanat la desaparició física d'un conseller, *es de bien nacidos ser agradecidos*.

Sr. Matas, no teoritzis sobre la societat policèntrica en què ningú no té tot el poder, el seu model no és aquest, el seu model és el de l'administració que té molt poc poder i dels ciutadans que no tenen gens de poder si no són empresaris o tenen alguna cosa similar. Però poc després, com una

continuació lògica, s'eliminen d'aquest òrgan els representants de diverses organitzacions ciutadanes i varen quedar només empresaris i sindicats. Una operació semblant es va fer en el Consell Econòmic i Social, on va ser substituït el representant de les organitzacions de defensa de la naturalesa, per posar en el seu lloc un muntanyista, amb tots els respectes del món, amb carnet del Partit Popular. Unió de Pagesos va ser substituït per ASAJA; es deu referir a això quan parla de recuperar el diàleg amb la societat civil, deu ser això per a vostè. La representativitat de les organitzacions socials no importa, importa si ets dels meus o no. És la vella dinàmica del pensament únic, de ser dels meus o si no estar en contra meva.

La retirada de l'ecotaxa i la proposta d'alternatives també exemplifica molt bé la improvisació i la capacitat de vendre fum, d'instal·lar-se en una dinàmica publicitària de fer grans anuncis darrere els quals no hi ha res. Hi ha res de més improvisat i més buit que els anuncis fets ara fa dues setmanes per tres consellers d'aquest govern? La Fundació Balears Sostenible, la targeta verda, les finques públiques que passen a propietat d'una fundació amb participació privada, tot això és improvisació, idees que serien còmiques -al nostre entendre- si no fos per les repercussions socials i ambientals negatives que tindrà. És dubtós que se les creguin vostès mateixos, per no parlar dels hotelers, que no sé si encara riuen o no, no ho sé. El més greu d'aquestes propostes és que, una vegada més, el ciutadà acabarà pagant, sempre hem pagat entre tots, unes infraestructures i serveis sobredimensionats per a una activitat turística, com sap, molt voluminosa. Ara, a més a més, pagarem per visitar finques públiques.

En general la política turística del Govern és una bona mostra d'aquest principi clàssic: allò important no és modificar la realitat, sinó modificar la percepció que es té de la realitat. Just en 15 dies de govern Matas desapareixen tots els problemes, tots els turistes volen venir a les Illes, els majoristes de viatges estan feliços, són unes illes magnífiques, no tenim cap problema... Amagam la realitat, visca la ill·lusió!

Fa pocs dies vàrem saber que un estudi del CITTIB, que vostè sap perfectament què és, plantejava molts de dubtes sobre les expectatives futures del turisme de les Balears. L'estudi parla d'excés de pressió humana, d'ocupació de mala qualitat, d'excés de vehicles, de platges saturades, de necessitat d'avançar en protecció d'espais naturals, d'excés de consum d'aigua i d'excés de producció de residus. El Govern va decidir que l'estudi no es distribuís; d'això en dèiem la censura: si no ens agrada la realitat tal com és, l'hem de maquillar, no fos cosa que tots ens deprimíssim encara més, ja estam prou deprimits. El que diu aquest estudi es pot resumir amb la paraula "insostenibilitat", que no sé si l'entenen molt bé.

Els problemes no són invents, no són invents d'aquesta diputada, no són invents. Les ganes de sortir de la depressió en què vostè estava molt incòmode li han fet tancar els ulls a la realitat. Posi els peus a terra, Sr. Matas. És necessari que enfronti la realitat i cerqui solucions als problemes estructurals del nostre model econòmic i turístic. L'estacionalitat no minva. Continuen venint molts de turistes a baix preu. Augmenten les ofertes de tot inclòs. Les economies dels principals països

clients duen els majoristes de viatges a continuar demanant que els preus baixin. I tot això augmenta més la precarietat laboral. Davant tot això l'únic que ha fet és anunciar-nos un pla estratègic de turisme. Estam ansiosos per conèixer-lo i esperam que vagi més enllà de vendre camisetes amb una mascota verda.

Tampoc no li hem sentit parlar per a res de diversificar la nostra economia, i vostè sap perfectament que hi ha d'haver una diversificació econòmica perquè, si no, difícilment podrem mantenir-nos en una situació bona.

Però n'hi ha molt més, de vendre fum. Un altre exemple ve amb la declaració del servei públic per als vols interinsulars. Tant de rebombori i ha quedat en no res. Resulta finalment que al ciutadà normal, el que sempre cerca tarifes reduïdes i que a vegades viatja amb infants, ara el desplaçament interinsular li surt més car que abans. Resulta, sobretot, que la declaració de servei públic només es refereix als vols interinsulars i no als vols entre les Illes i la península, que és del que parlar la Llei del REB. Resulta, a més, que no han parlat d'augmentar els descomptes per a residents al 50%. Això per a nosaltres té un nom, que és una estafa.

Vostè ens volia fer creure que tenir un govern -o ens vol fer creure i, de fet, ho diu, ho reitera- que tenir un govern del mateix color polític que el del Sr. José María Aznar seria una pluja de milions d'euros per a les Illes Balears. La pluja, però, no arriba. El Règim Especial de les Illes Balears continua sense desenvolupar-se, les comissions que preveu aquesta llei continuen en via morta, i ara ens parla d'haver revitalitzat el REB fent efectiu el conveni de carreteres, o ens ho deia ahir, mesclant dues coses que, com vostè sap, no tenen res a veure. L'objectiu del REB és compensar els efectes de la insularitat i en això hem vist pocs resultats.

Ara el Consell de Ministres acaba de presentar uns pressuposts generals que s'han fet públics, amb un considerable descens de les inversions a les Illes Balears. El poc que hi hagi, o que hi ha, serà com sempre per fer ports, aeroports i carreteres. Més ciment, és a dir, més creixement urbanístic i turístic, amb la mateixa fuita cap endavant que els caracteritza. Però tampoc no serà la pluja de milions que esperaven. Recuperat el feu tradicional de les Balears el Partit Popular de Madrid mira de cara a les generals a altres comunitats autònomes amb més població i, per tant, amb més votants. Tornam a ser, simplement, el 2,5% de la població de l'Estat.

Vostè, que ens proposa pactes, jo li proposaria que ens en proposàs un perquè totes les forces polítiques de les Illes Balears demanem un finançament just a l'Estat central per les immenses mancances en educació, per poder fer efectiva la Llei del menor de cara a la propera transferència de Justícia, per fer polítiques de bona gestió dels recursos naturals. Al cap i a la fi demanam el que és nostre. Les Illes Balears sempre, hi ho sabem tots, han aportat a l'Estat molt més del que n'han rebut, i la balança fiscal de la nostra comunitat amb l'Estat ha estat sempre negativa.

Tornam a les mostres d'improvisació, perquè n'hi ha moltes més. Amb la Llei de mesures territorials ha quedat ben clar. És clar, tenen una pressada, sentien urgència per desprotegir, necessitaven oferir més camp per al creixement del ciment. A les Pitiüses, que al cap i a la fi varen donar la majoria absoluta al Partit Popular, han tornat a donar més oportunitat de negoci als sectors de la construcció i immobiliari, quan són les illes que més edificacions per quilòmetre quadrat suporten i tenen els indicadors ambientals i socials més insostenibles.

I del camp de polo, què me'n diuen? La Sra. Consellera de Foment, que semblava la personificació de l'eficàcia i del treball ben fet, ha duit un projecte de llei sense haver-se mirat els expedients que tenia a la conselleria. Tanta sort que ara han arribat els professionals i han fet fora els aficionats. La Sra. Cabrer ha fet tanta via per donar satisfacció als sectors que li donen suport que es pot estavellar fort. Suposam que el camp de polo es fa per la seva gran afeció als cavalls. És una solució als problemes de Campos o serà un negoci per a algú? Si troben que Campos està a la cua de Balears en dades socioeconòmiques, no podria fer o plantejar un pla de desenvolupament socioeconòmic?, no se'ls ocorre una altra cosa que el de sempre, urbanitzar més, i més, i més? Fins quan vol créixer urbanísticament?, fins quan només aquesta és l'única solució per a les Illes Balears?

En poques paraules, la retirada de l'ecotaxa, la Llei de mesures territorials i el pacte sobre el pla de carreteres fet amb el Consell de Mallorca són una mena de trident, de punta de llança d'aquesta brutal arrencada contra el territori i contra el medi ambient.

Deixin-me dir que passada que els acords de governabilitat amb Unió Mallorquina són tota una altra mostra de la seva manera de fer política. Aquests dies s'ha vist que quan s'ha posat de manifest l'aliança d'Unió Mallorquina amb un partit com el satanitzat i secessionista PNB, tanta sort que els d'Unió Mallorquina ens ho han explicat: és un pacte per fer carreteres. Això és dir les coses clares, ja ho ha dit la Sra. Munar, *bussines is bussines*, vengà asfalt i vengà camions de grava per amunt i camions de grava per avall. El Pla de carreteres de Mallorca és el bessó del pacte PP-UM, amb aquesta ocurrència tan pintoresca de l'autovia Inca-Manacor i, en general, amb la voluntat... -estic contenta que rigui, perquè això vol dir que no està deprimit-, amb la voluntat de fer del territori un gran escalextric.

(Remor de veus i rialles)

Tota una altra mostra de la seva manera de fer política. Es treuen una autopista de la màniga per solucionar el problema que tenia l'antic projecte d'autopista Palma-Llucmajor-Campos-Felanitx-Manacor. El problema era que la batlessa de Felanitx del PP no la volia pel seu territori. Davant això agafam el mapa i dibuixam una autopista; res de debat social ni res d'avaluació d'impacte ambiental, autopista; això és el que val. Ho decideixen i encarreguen al govern subaltern del Consell que la inclogui al seu pla. Després la consellera Cabrer anuncia que podrem viatjar de Menorca a Palma en 29 minuts; no sabem si ha tengut en compte les limitacions de velocitat o si ens vol

empènyer al suïcidi, però potser la seva vertadera vocació sigui la de conductora de fórmula 1.

Tots els darrers anuncis en matèria de carreteres estan plens d'enganys. Diuen que no faran l'autopista de Llevant però ja han iniciat els tràmits de l'autopista de S'Arenal-Llucmajor i una variant de Llucmajor que només tenen sentit com a primers trams del vell projecte de l'autopista de Manacor. Em sap greu, però la batlessa de Felanitx pot acabar tenint autopista pel seu territori. També hi ha la via entre Vila, a Eivissa, i Sant Antoni, una obra de 72 milions d'euros que no figura ni al Pla de carreteres ni al conveni, una mostra més d'improvisació. Per cert, per fer totes aquestes autopistes, faran convenis de col·laboració voluntària amb els propietaris, per si volen formar part del traçat de l'autopista?, o els expropiaran directament? I la pèrdua d'alzinars protegits o de sòl agrícola, no els preocupa? No.

Però sobretot no ens vengui la seva política de carreteres dient que volen salvar vides. Vostès fan befa dels canvis de model de carreteres que volia el govern anterior, i fan la caricatura de dir que només es tractava de posar rotondes. Ho deixarem així, però supòs que vostè sap, Sr. Matas, que la Direcció General de Trànsit de Madrid fa una campanya radiofònica per explicar que les rotondes disminueixen en un 50% la mortalitat. Amb el Pla de carreteres... Sí, segons a on, depèn de qui governi.

Amb el Pla de carreteres el Partit Popular de Madrid ens ha tornat donar una prova de sectarisme. Durant la legislatura anterior el Ministeri de Foment no volia ni sentir parlar de canviar una reixa dels projectes inclosos en el conveni. Ara, en canvi, tot són facilitats; segons va dir el ministre Cascos per introduir canvis, per fer les tramitacions ràpidament no hi ha cap tipus de problemes, les institucions estan, com sempre, al servei del partit.

L'aposta per les carreteres contrasta amb el desinterès pel desenvolupament del tren i del transport públic en general. Una altra vegada les acusacions a la gestió anterior són una cortina de fum per amagar la manca d'interès per dur una política ferroviària a l'alçada de la demanda. Quan sentíem dir que la prioritat absoluta és el bon funcionament de les línies existents, ja sabíem traduir que durant aquesta legislatura ni un quilòmetre més de tren. Sr. President, vostè n'ha parlat, de tren, però al final de legislatura ja ens vendrà a dir quants de quilòmetres nous de tren hi ha. Els pressuposts de Madrid ara per ara preveuen per a les Balears, com vostè ja ha dit, 48 milions d'euros per a carreteres i un tristos 120.000 per a estudis del ferrocarril.

N'hem parlat moltes vegades, de l'impacte territorial i ambiental del seu model de carreteres i no en continuaré parlant perquè crec que ho saben perfectament. Però no hem parlat de l'impacte social; crec que és un tema al qual hauríem de fer esment. Pensen en les 400.000 persones que no tenen carnet de conduir a les Illes i pensin en les limitacions que suposa un model de transport que només pensa en el cotxe privat. Sr. Matas, vostè també té l'obligació de facilitar la mobilitat a

infants, persones majors, minusvàlids i persones que no poden comprar un automòbil.

Aquesta llançà de tres puntes, retirada de l'ecotaxa, llei de mesures contra el territori i pla d'autopistes, ho diu tot de la sensibilitat ambiental del Partit Popular. En el seu discurs el Sr. Matas ens fa tota una disquisició pretesament de gran fondària ideològica sobre el canvi de filosofia que inspirarà l'acció del Govern. El govern anterior es caracteritzava, segons vostè ha explicat, per regir tota la seva política per un principi ambiental que tot ho depreda, pel radicalisme i per la unidimensionalitat. Ha llegit Marcusse, Sr. Matas? Tot això revela, no s'ho perdi, un fons de nihilisme irresponsable. Seria divertit fer escoltar a algú de fora aquesta descripció, i després explicar-li la política ambiental del govern al qual s'aplica aquesta pintoresca descripció, un govern que volia fer espais naturals protegits sense perdre la titularitat de les finques com a criteri bàsic, com es fa a Europa i com vostè va fer en la seva anterior etapa de president de les Illes Balears i en la seva etapa de ministre de Medi Ambient espanyol; un govern que volia lleis de protecció de la biodiversitat i d'avaluació d'impacte ambiental que deriven directament de les directives europees, un govern que implementava mesures de gestió ecològica de l'aigua i dels residus, que fomentava el transport públic. Si això és radicalisme, unidimensionalitat i nihilisme, un ha d'aplicar els mateixos qualificatius a les polítiques que fan a tot Europa els governs de tots els signes polítics. Si el sentissin els seus antics col·legues europeus ministres de Medi Ambient pensarien que ha perdut el nord. No sé si l'anterior govern tenia o no un fons de nihilisme irresponsable. El que és cert és que el govern actual té un fons i una superfície de depredació constant.

Sr. Matas, no s'amagui darrere consideracions abstractes sobre si la dreta és o no depredadora, o si en el fons és més ecologista. El problema és més concret. El problema és que la dreta balear ha portat les Illes Balears a la insostenibilitat actual i que ara vostès volen continuar pel mateix camí, això és el problema. Vostè diu que les Illes necessiten un canvi de clima, i amb vostè el que tendrem serà més canvi climàtic.

Quin lloc es vol guanyar amb discursos d'ideòleg de la nova dreta dura? Fixi's en la realitat, miri la realitat: les Balears són la comunitat amb un índex de motorització més alt de l'Estat amb quasi un cotxe per habitant; la producció de residus és de 700 quilos per persones i any, molt per damunt de la mitjana espanyola; les emissions de gasos hivernacle han pujat un 60% des del 1990, quatre vegades més del que permet el Protocol de Kyoto; la sobreexplotació dels aqüífers i el malbaratament de l'aigua és preocupant. Com hem de reaccionar davant això? Amb homilies sobre la centralitat de la persona humana? Sr. Matas, no faci caricatures barates comparant la importància de preservar el ferreret amb el dramàtic problema de l'habitatge. Som seriosos tots. Parlem de coses concretes i clares i, sobretot, aterri, posi els peus en terra, Sr. Matas. Estam d'acord que necessitam la (...) d'un model. Duim en aquest moment un rumb cap a la insostenibilitat, ja hi estam instal·lats. Quines polítiques de canvi de rumb proposa? Què proposa per no anar per aquest camí? Córrer més?, créixer més? Aquesta és la qüestió. L'únic que ha fet fins ara és reaccionar bàsicament amb

cosmètica verda. L'anomenada targeta verda n'és un bon exemple: això és el que els interessa, la imatge. Podrien fer un espot de televisió: "El PP renta més verd", i quedarien tan amples.

Però la responsabilitat del que governa és cercar vies per solucionar els problemes. Ens agradaria saber, per exemple, què volen fer per frenar el creixement urbanístic i enfrontar al mateix temps dos problemes lligats: el d'accés a l'habitatge de les persones residents i el del sector de la construcció, sobredimensionat i que necessita una reconversió. Del seu discurs i de les seves primeres actuacions deduïm que no pensa fer altra cosa que tornar al camí de sempre, aixecar restriccions i deixar fer. El problema, però, és que és una via que ja hem provat i que no ha funcionat, i vostè ho sap. Després de dècades d'altíssim creixement urbanístic l'habitatge continua essent la primera preocupació ciutadana.

Però continuem amb la insostenibilitat de les seves propostes. En la seva intervenció ha donat una gran transcendència a la qüestió de la connexió elèctrica per cable. Fins no fa gaire debatíem si l'alternativa estava entre el gas natural duit en gasoducte o el cable; la seva resposta a l'alternativa és ni una cosa ni l'altra, totes dues i així ho tendrem tot. Tot per tot. No, si ja ho ha dit la Sra. Munar, també. Les energies renovables, la cogeneració i l'estalvi energètic són només una anècdota o, com a màxim, un element cosmètic, que això segurament que li donarà molt. Vostè vol gasoducte i vol cable, igual que la qüestió d'accés a Manacor: no el desdoblament o el nou traçat, les dues coses, més, més, no fos cosa que ens en falti alguna, sempre més, sempre el doble. Les Illes Balears, Sr. Matas, li queden petites. Es veu que està com pensant amb altres horitzons pels seus desitjos de grandesa.

Però parlem del camp. La política agrària ha donat algun dels episodis més gloriosos d'aquests cent dies. El Govern ha topat amb la impossibilitat de donar compliment a tots els compromisos que varen ser punta de llança contra el pacte de progrés. El panorama de la política agrària no és gaire tranquil·litzador. Un sindicat agrari és exclòs del Consell Econòmic i Social com si no tengués res a aportar en aquest òrgan de participació. A ASAJA hi ha hagut escissions i al seu banc de diputats hi tenen gent també que ho sap perfectament. S'anuncia la retirada de subvencions a cooperatives i després es fa marxa enrere. El camp interessa sobretot com a territori per posar-hi autopistes, camps de polo, urbanitzacions i parcs temàtics o, en tot cas, cavalls. Quina política concreta pensa dur a terme en agricultura i ramaderia? Ens agradaria saber-ho i no ens ho ha dit, ens agradaria que ens ho digués.

També voldríem parlar de les polítiques socials del Govern, però poca cosa podem dir, ja que el Govern ha fet poca cosa i ha mostrat poques intencions. Això sí, el pacte PP-UM es va preocupar de reservar aquesta competència per al PP en el Consell de Mallorca, relegant-la a un institut situat a uns estranys llimbs institucionals. Les polítiques socials no mereixen, segons sembla, ni una conselleria pròpia ni estar sotmeses massa al control democràtic. A vostè li agraden molt els instituts, les fundacions, les empreses públiques...; serveixen per transferir-hi en bloc tota la política social d'una

institució, per gestionar un hospital o per construir escoles. Ens diu que fa l'Administració més eficient. El que és cert és que fa la gestió més opaca i més inaccessible al control democràtic. No oblidis que és un camí que, portat massa lluny, qüestiona els fonaments mateixos de la democràcia representativa. La indefinició de la política social contrasta amb la pressa per desprotegir el territori o per oferir als hotelers el trofeu de l'ecotaxa derogada. Està clar que hi ha prioritats i que les polítiques socials no ho són. Sí que ens han donat alguna sorpresa, com quan parlen de narcosaules; no volem ni imaginar-nos què haurien dit si aquesta hagués estat una proposta del pacte de progrés, com a mínim ens haurien acusat de perversors de la joventut.

Ens hauran de permetre que els recordem, però, que la realitat social és cada vegada més complexa i que vivim a un país amb moltes necessitats. Ahir mateix es feia pública una enquesta segons la qual el 20% de les famílies balears arriba a final de mes amb molta dificultat, i un total del 59% té alguna dificultat per arribar a final de mes. Tinguin en compte dades com aquesta. Puc imaginar que la seva reacció serà dir que és culpa del govern anterior, però això no és el que espera la gent que té dificultats.

I ara que parlem tant de REB, de l'article 32 què me'n diu? És el que parla d'estudiar la situació del mercat laboral balear amb especial referència a la situació dels fixos discontinus. Tant d'anar a Madrid i encara no han pogut posar res en marxa.

I parlant d'urgències socials, quina intenció tenen respecte a la immigració? Mirin les dades també: 132.000 residents estrangers a les Illes, més de la meitat dels quals són de fora de la Unió Europea i, com saben, les dades deixen fora els que no estan en situació regular. La protecció a la integració social i laboral d'aquest col·lectiu planteja un repte que hem de resoldre amb generositat i reconeixement dels drets de totes les persones. Aquí, mentrestant, el delegat del Govern només sembla tenir pressa per fer centres d'internament.

També hem trobat a faltar en el seu discurs, Sr. Matas, qualsevol referència a la política d'igualtat d'oportunitats per a les dones. Hauríem volgut sentir parlar, per exemple, d'actuacions contra la violència domèstica, de polítiques d'ocupació pensant en les dones, o de polítiques d'habitatge pensant en famílies monoparentals.

Davant un discurs tan ideològic com el seu, haurem de contestar que sí, que tenim concepcions diferents de la política social. Vostè parla d'una societat que camini sense les croses de l'Estat. Nosaltres continuem pensant en una administració que maneja doblers públics en benefici de tots, en polítiques socials que creïn igualtat d'oportunitats i reconeguin els drets de totes les persones. Al capitalisme compassiu de George Bush, hi volem oposar la democràcia dels ciutadans que tinguin garantits tots els seus drets, els polítics i els socioeconòmics.

I perdonin que els hagi recomanat que facin atenció a les dades bàsiques, però és que moltes vegades no les tenen presents. La mostra més espectacular és el desconeixement de

la realitat que ens va donar el director general del SOIB, quan va anunciar que l'objectiu bàsic de la Conselleria de Treball era posar les Balears a la taxa d'atur de l'Estat, és a dir, passar del 5,22% al 8,57%. El PP havia repetit tantes vegades que el pacte de progrés havia disparat l'atur que fins i tot havien arribat a interioritzar la desinformació.

En educació la seva proposta estrella és la de lliure elecció de centre escolar. És un bon eslògan electoral, sens dubte. Només tenim por que la seva traducció a la pràctica no siguin més alumnes per aula del que permet la normativa, ni l'aposta per l'ensenyament privat enfront de l'ensenyament públic. Sr. Matas, si de veritat creu en la centralitat de la persona humana, pensi en l'ensenyament públic com a factor d'igualtat d'oportunitats. Sr. Matas, en lloc de pensar tant en la depressió del que anomena els sectors més dinàmics de la societat, hauria de pensar en el gran dèficit en formació que pateixen les Illes Balears. Vostè vol una comunitat capdavantera en moltes coses. El que és cert és que tenim una comunitat capdavantera en abandonament escolar i una comunitat que està a la cua en percentatge d'estudiants universitaris.

Respecte a la sanitat tot són anuncis: pla de xoc contra les llistes d'espera, nou Son Dureta, primeres pedres, declaració de zona estratègica... Estam d'acord que aquesta és una preocupació ciutadana essencial; per tant desitjant que estigui a l'alçada dels problemes. D'aquí a un any podrem veure com evoluciona aquesta allau d'anuncis. I pel que fa a la seva proposta d'un gran pacte podem seure per mirar de concretar-lo, però si el que cerca és un aval polític a una política de gestió privada serà difícil que ens hi trobem.

El repàs de les actuacions de govern ha estat necessàriament breu i ràpid, em queda poc temps, però hi ha un aspecte que mereix una aturada amb calma, però l'hauré de fer ràpida, i amb això ens tornarem a trobar amb el menyspreu de la democràcia. És la política de nomenaments. Ja hem fet alguna referència a alguns nomenaments en els òrgans de participació com el Consell Assessor de Turisme i la negació de la representativitat real de les organitzacions socials a favor dels que tenen carnet de partit. Més escandalosa és encara la política de nomenament d'alts càrrecs i assessors del Govern. Un analista perspicaç podria dividir els nomenaments en tres grans capítols. El primer és un clàssic de la dreta, la família: la política de protecció de la família ben entesa comença per un mateix; d'aquí que tinguem una administració plena. El segon capítol és el del servei prestat durant els anys negres de l'oposició; a qui s'ha posat al davant de la inoblidable tractorada del "Rolex" li toca cadira de conseller; a qui s'ha assenyalat per la virulència i la desinformació en les campanyes contra els parcs naturals, li donarem també responsabilitat; també s'han de recompensar, al Govern o als ajuntaments del PP, els serveis prestats pels que varen moure candidatures electorals: els caps de llista de Sa Clau, ASI, Alternativa per Calvià o del Partit Renovador d'Eivissa i Formentera han tengut tots la seva recompensa. I finalment hi ha un capítol de l'omertà: el de les col·locacions d'imputats que també han de ser premiats o que convé tenir callats: l'autor dels lírics informes del cas Mapau dirigeix un institut cultural, persones lligades al Mapau o Bitel ocupen cadires, etc., etc. No ens

donin lliçons de moral, no ens en donin, no volem *moralinas* de part de qui una vegada va dir que a les Illes érem una miqueta “*mafiosillos*”.

No podem deixar de referir-nos, tampoc, a les grans contribucions que ha fet el seu govern a la gran croada contra els enemics de la unitat d'Espanya en què s'ha embarcat el Sr. José María Aznar. El pas per Madrid també li va servir, a vostè, per impregnar-se d'aquest ranci nacionalespanyolisme que es respira per la capital, i fidel a aquest esperit vostè ens fa dues propostes amb què deu voler assolir talla d'estadista.

La primera proposta és la de la regió constitucional formada per Balears i la comunitat autònoma valenciana o *Reino de Valencia*. Ja sabem que la proposta d'euroregió dels antics territoris de la Corona d'Aragó és un atac contra la unitat d'Espanya i una mostra de perillós imperialisme catalanista. Què hi oposam? Hi oposam aquesta aliança del ciment i del secessionisme lingüístic que és la regió constitucional valencianobalear. Amb aquesta aliança podem parlar d'una perfecta simbiosi: el PP valencià abraça la balearització territorial i urbanística i el PP balear abraça la valencianització lingüística i cultural.

La segona proposta és la de la resurrecció dels fantasmes del bilingüisme i de les modalitats. Jo m'he referit a la seva brillant frase segons la qual han hagut d'alliberar el cos social d'una pressió lingüística que començava a ser asfixiant. És a l'inrevés, Sr. Matas. És la gran preponderància del castellà als mitjans de comunicació i a la vida comercial la que és asfixiant per al català. Diu que han fet algunes reformes sensates en matèria de requisits lingüístics i no ha passat res. Podem anar fent sense fer res per promoure el català i anar dient que no passa res; és la política de tota la vida del Partit Popular. M'agradaria saber i de fet ja ho han dit els socis d'Unió Mallorquina.

Sr. Matas, crec que aquesta legislatura de quatre anys, com aquests cent dies, serà difícil d'aguantar per al nostre grup. Vostès s'ho passaran molt bé. Ens pot reservar moltes sorpreses. Al cap i a la fi si quan tenien 31 diputats varen tenir tres presidents, no sabem a quants podrem arribar amb una majoria de 30 diputats, però canviï el rumb que han marcat aquests cent dies. Per aquest camí proposaran que facem de veritat el pont des de Mallorca a València que deia la cançó. Seria una bona ocasió de posar ciment, però al final acabariem per usar-lo per partir de les Illes. Passin, Sr. Matas, de l'eufòria a la sensatesa. Si no ho fan caurem en una depressió de veritat, una depressió de la qual ens serà molt difícil sortir per moltes dosis de doble moral que ens doni. Sr. Matas, vostè va molt accelerat, amb un cotxe massa ràpid i per una autopista sense fi. Nosaltres, almenys, no ens volem estavellar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló.

Aquesta presidència suspèn la sessió per dues hores. Per tant a les 16,30 tornarem començar. També record a tots els senyors portaveus que en aquests moments, seguidament, hi haurà Junta de Portaveus.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

